

Bryssel den 27.7.2017
COM(2017) 386 final

2017/0165 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrott med avseende på frågor som rör materiell straffrätt och straffrättsligt samarbete

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Uppgjorda matcher anses allmänt vara ett av de största hoten mot idrotten idag. Uppgjorda matcher strider mot idrottens värden som integritet, rent spel och respekt för andra. Det riskerar att distansera idrottsentusiaster och supportrar från organiserad idrott. Uppgjorda matcher involverar dessutom ofta organiserade kriminella nätverk som arbetar internationellt. Det är ett problem som nu har blivit en prioriterad fråga för offentliga myndigheter, idrottsrörelsen och brottsbekämpande organ över hela världen. För att möta dessa utmaningar uppmanade Europarådet parterna i den europeiska kulturkonventionen under sommaren 2012 att inleda förhandlingar om en Europarådets konvention mot manipulation av resultat inom idrott. Förhandlingar inleddes i oktober 2012 med det första mötet med Europarådets redaktionsgrupp.

Den 13 november 2012 antog kommissionen rekommendationen till rådets beslut om godkännande av Europeiska kommissionens deltagande på EU:s vägnar i förhandlingarna om en internationell konvention från Europarådet mot manipulation av resultat inom idrott¹. Kommissionens rekommendation översändes till rådets arbetsgrupp för idrottsfrågor den 15 november 2012. Efter diskussioner i rådets arbetsgrupp delade rådet upp utkastet till rådsbeslut i två beslut på grund av att rådet lade till materiella rättsliga grunder, däribland en rättslig grund som härrör från avdelning V i tredje delen i EUF-fördraget². Ett beslut om frågor som rör vadhållning och idrott antogs av rådet den 10 juni 2013³. Det andra beslutet antogs av rådet den 23 september 2013 och avsåg frågor som rör straffrättsligt samarbete och polissamarbete⁴.

Den 9 juli 2014 antog Europarådets ministerkommitté konventionen om manipulation av resultat inom idrott⁵. Konventionen öppnades för undertecknande den 18 september 2014 vid Europarådets konferens för ministrar med ansvar för idrott. I enlighet med dess artikel 32.1 är konventionen öppen för undertecknande av Europeiska unionen. Sedan dess har ett antal parter undertecknat konventionen, däribland många medlemsstater⁶.

Den 2 mars 2015 förelade kommissionen rådet sina förslag till rådets beslut om undertecknande av konventionen, på Europeiska unionens vägnar: i) ett förslag till rådets beslut om undertecknande av konventionen på unionens vägnar med avseende på frågor som rör materiell straffrätt och straffrättsligt samarbete [COM(2015)86] som grundar sig på artiklarna 82.1 och 83.1 i EUF-fördraget, samt ii) ett förslag till rådets beslut om undertecknande av konventionen på unionens vägnar med avseende på frågor som inte rör materiell straffrätt och straffrättsligt samarbete [COM(2015)84] som grundar sig på artiklarna

¹ COM(2012) 655 final.

² Kommissionen gjorde ett uttalande till rådets protokoll i vilket den anförde att den inte samtyckte till införandet av den materiella rättsliga grunden, se rådets dokument nr 10509/13.

³ Rådets beslut 2013/304/EU av den 10 juni 2013 om bemyndigande för Europeiska kommissionen att på EU:s vägnar delta i förhandlingarna om en internationell konvention från Europarådet mot manipulation av resultat inom idrott med undantag för frågor som rör straffrättsligt samarbete och polissamarbete, EUT L 170, 22.6.2013, s. 62.

⁴ Rådets beslut om bemyndigande för Europeiska kommissionen att på EU:s vägnar delta i förhandlingarna om en internationell konvention från Europarådet mot manipulation av resultat inom idrott när det gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete och polissamarbete, rådets dokument nr 10180/13.

⁵ Malta röstade mot konventionen och framställde en begäran om yttrande om konventionen till Europeiska unionens domstol enligt artikel 281.11 i EUF-fördraget den 11 juli 2014 (Yttrande 1/14).

⁶ AT, BE, BG, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IT, LT, LU, NL, PL, PT, SI.

114 och 165 i EUF-fördraget. I motiveringen till kommissionens förslag finns en detaljerad befogenhetsanalys av konventionen. Kommissionens förslag diskuterades senast i Coreper den 11 och 20 november 2015. Vid detta tillfälle meddelade ordförandeskapet att det inte skulle gå vidare med ärendet förrän samtliga delegationer hade gett sitt godkännande.

Mot denna bakgrund har kommissionen ännu inte undertecknat konventionen. Kommissionen anser att undertecknandet av konventionen bör vara del av unionens ansträngningar att delta i kampen mot uppgjorda matcher, i kombination med andra verktyg såsom kommissionens kommande initiativ om uppgjorda matcher i samband med vadhållning i linje med kommissionens meddelande från 2012 om onlinespel⁷, arbetet inom EU:s expertgrupp om uppgjorda matcher och förberedande insatser och projekt som avser uppgjorda matcher⁸.

Detta förslag avser det rättsliga instrumentet om ingående av avtalet.

2. AVTALET

Enligt artikel 1 i konventionen är dess syfte ”att bekämpa manipulation av resultat inom idrott för att skydda idrottens integritet och etik i enlighet med principen om idrottens oberoende”. För detta ändamål är det slutliga målet med konventionen ”att skydda idrottens integritet och etik”. Detta uppnås genom ett antal åtgärder som syftar till att förebygga, upptäcka och sanktionera manipulation av resultat inom idrott. Mot bakgrund av det syftet främjar konventionen också internationellt samarbete och inrättar en övervakningsmekanism för att säkerställa att bestämmelserna i konventionen följs upp.

Konventionen innebär därför en mångsidig strategi för att ta itu med manipulation av resultat inom idrott. Följaktligen är de åtgärder som ska vidtas av olika art och påverkar olika rättsområden, där den förebyggande aspekten har en övergripande betydelse⁹. Andra rättsområden som berörs är materiell straffrätt, straffrättsligt samarbete, uppgiftsskydd samt reglering av vadhållningsverksamhet.

De flesta bestämmelserna om förebyggande arbete finns i kapitlen II och III i konventionen¹⁰, där kapitel III innehåller ett antal bestämmelser för att underlätta informationsutbyte mellan alla berörda parter.

Åtgärder som avser vadhållningstjänster kan beröra de friheter som följer av den inre marknaden, nämligen etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster, i den mån vadhållningsaktörer utövar en ekonomisk verksamhet. Vad gäller artikel 3.5 a och artikel 11 avses med definitionen ”olaglig vadhållning inom idrott” varje vadhållning inom idrott vars typ eller aktör inte är tillåten på grundval av tillämplig lag inom den parts jurisdiktion där spelaren befinner sig. Termen ”tillämplig lag” innefattar EU-lagstiftningen. Detta innebär att alla rättigheter som tillerkänns genom EU-lagstiftning också måste beaktas och att medlemsstaternas nationella lagstiftning måste vara förenlig med EU-lagstiftningen, särskilt med reglerna om den inre marknaden.

Artiklarna 9–11 förutser däremot åtgärder som skulle kunna leda till en viss grad av tillnärmning av lagstiftning. Exempelvis föreslås i artikel 9 i konventionen en vägledande förteckning över åtgärder som respektive regleringsmyndighet på vadhållningsområdet ”där så är lämpligt” skulle kunna tillämpa för att bekämpa manipulation av resultat inom idrott i samband med vadhållning inom idrott. I artikel 10.1 i konventionen anges att ”varje part ska

⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/gambling/communication/index_en.htm

⁸ Ett aktuellt exempel: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/financing/fundings/security-and-safeguarding-liberties/other-programmes/cooperation-between-public-private/index_en.htm

⁹ Förebyggande åtgärder regleras i kapitlen II och III samt i artiklarna 27 och 28 i konventionen.

¹⁰ Se även artiklarna 27 och 28 i konventionen som rör allmänna aspekter på samarbete.

vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder för att förhindra intressekonflikter och missbruk av insiderinformation av fysiska eller juridiska personer som är delaktiga i att tillhandahålla vadhållningsprodukter inom idrott [...]" (understrykning tillagd). Artikel 10.3 i konventionen syftar till att fastställa en rapporteringsskyldighet och har följande lydelse: "Varje part ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder för att ålägga vadhållningsaktörer inom idrott att utan dröjsmål rapportera otillbörlig eller misstänkt vadhållning till regleringsmyndigheten på vadhållningsområdet [...]" (understrykning tillagd). Artikel 11 i konventionen om olaglig vadhållning inom idrott ger slutligen parterna ännu större handlingsutrymme. Artikel 11 har följande lydelse: "Varje part [ska] undersöka de lämpligaste medlen för att bekämpa aktörer som ägnar sig åt olaglig vadhållning inom idrott och ska överväga att vidta åtgärder i enlighet med tillämplig lag inom relevant jurisdiktion, såsom [...]"

Detta visar att artiklarna 9, 10.1 och 10.3 i konventionen skapar en grund för en möjlig harmonisering enligt artikel 114 i EUF-fördraget, i den mån vadhållningsaktörer utövar en ekonomisk verksamhet. Artikel 11, som har en ännu mer flexibel ordalydelse, innebär en viss grad av tillnärmning av bestämmelser som också kan omfattas av artikel 114 i EUF-fördraget om den inre marknadens upprättande och funktion.

Dessutom kan artikel 11 i konventionen också påverka tjänster som tillhandahålls från ett tredjeland. Åtgärderna i fråga, som rör direkt "tillgång" till sådana tjänster, omfattas i enlighet med artikel 207 i EUF-fördraget av unionens gemensamma handelspolitik.

Kapitel IV avser straffrätt och samarbete avseende brottsbekämpning (artiklarna 15–18). Artikel 15 i konventionen innebär inte ett allmänt straffbeläggande av manipulation av resultat inom idrott, utan endast vissa former (handlingar som involverar korrupktion, tvång eller bedrägeri).

Artikel 16 avser penningtvätt. På unionsnivå behandlas penningtvätt i rådets rambeslut 2001/500/RIF¹¹ och direktiv 2014/42/EU¹². Artikel 16.3 i konventionen omfattas av EU:s befogenhet och artikel 114 i EUF-fördraget (direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism)¹³. Kapitel V om jurisdiktion, straffrättsliga förfaranden och brottsbekämpningsåtgärder samt kapitel VI om sanktioner och åtgärder innehåller bestämmelser som åtföljer de materiella straffrättsliga bestämmelserna i artiklarna 15–18 i konventionen. Artikel 19 (jurisdiktion) i konventionen är en accessorisk bestämmelse till fastställandet av de straffrättsliga bestämmelserna. Artiklarna 20, 21 och 25 i konventionen (utredningsåtgärder, skyddsåtgärder, beslag och förverkande) är straffprocessrättsliga åtgärder som kan omfattas av artikel 82.2 i EUF-fördraget (leden a och b).

Kapitel VII avser internationellt samarbete i rättsliga och andra frågor. Det är viktigt att notera att konventionen inte innehåller någon rättsordning som ersätter befintliga regler, och den påverkar därför inte instrument som redan finns på området för ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och utlämning¹⁴. I detta sammanhang finns en omfattande uppsättning instrument på europeisk nivå för att underlätta straffrättsligt samarbete, vilka är tillämpliga antingen på de olika metoderna för att göra upp matcher eller vid straffbeläggande av uppgjorda matcher som

¹¹ Rådets rambeslut 2001/500/RIF om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott, EGT L 182, 5.7.2001, s. 1.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen.

¹³ I direktivet fastställs regelverket för att skydda kreditinstituts och finansiella instituts sundhet, integritet och stabilitet samt tilltron till det finansiella systemet som helhet mot riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.

¹⁴ § 21 i den förklarande rapporten.

ett nytt brott i medlemsstaternas inhemska rättsordning¹⁵. Detta skulle omfatta artikel 26 i konventionen.

Slutsatser

Vissa brott omfattas för närvarande inte av artikel 83.1 i EUF-fördraget. Unionen har befogenhet för resten men har exklusiv befogenhet endast avseende artikel 11 (i den utsträckning den är tillämplig på tjänster från och till tredjeländer) och artikel 14 om uppgiftsskydd (delvis)¹⁶. Återstoden är delad eller ”stödjande” befogenhet.

3. RÄTTSLIG GRUND FÖR DET FÖRESLAGNA BESLUTET

3.1 Materiell rättslig grund

Vad gäller den rättsliga grunden är det fast rättspraxis att valet av rättslig grund för en unionsrättsakt måste grundas på objektiva faktorer som kan bli föremål för domstolsprövning, inklusive rättsaktens syfte och innehåll¹⁷. Om bedömningen av en unionsrättsakt visar att det finns två avsikter med densamma eller att den har två beståndsdelar, och om en av dessa kan identifieras som den huvudsakliga eller avgörande avsikten eller beståndsdelan, medan den andra endast är av underordnad betydelse, ska rättsakten ha en enda rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till den huvudsakliga eller avgörande avsikten eller beståndsdelan. Om det i undantagsfall visas att en rättsakt har flera syften, vilka har ett sådant samband att de inte kan åtskiljas, utan att det ena syftet är sekundärt och indirekt i förhållande till det andra, måste en sådan rättsakt ha flera rättsliga grunder som motsvarar syftena¹⁸.

De materiella rättsliga grunder som potentiellt är relevanta här är följande artiklar i EUF-fördraget: artikel 16 (skydd av personuppgifter), artikel 82.1 och 82.2 (straffrättsligt samarbete), artikel 83.1 (materiell straffrätt), artikel 114 (den inre marknadens upprättande och funktion), artikel 165 (idrott) och artikel 207 (den gemensamma handelspolitiken).

Som helhet innehåller målet att bekämpa manipulation av resultat inom idrott inslag av förebyggande och samarbete som i huvudsak omfattas av artikel 165 i EUF-fördraget och inslag av samarbete och tillnärmning som omfattas av artikel 114 (för de icke-straffrättsliga bestämmelserna), artikel 207 (i den mån dessa bestämmelser avser tillgång för vadhållningsaktörer från tredjeländ) och artiklarna 82.1 och 83 i EUF-fördraget (för straffrättsliga frågor).

¹⁵ Rådets akt av den 29 maj 2000 om upprättande av konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, EGT C 197, 12.7.2000, s. 1, rådets rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, EGT L 190, 18.7.2002, s. 1, rådets rambeslut 2003/577/RIF om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial, EUT L 196, 2.8.2003, s. 45, rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande, rådets rambeslut 2008/978/RIF om en europeisk bevisinhämtningsorder, EUT L 350, 30.12.2008, rådets rambeslut 2009/948/RIF om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden, EUT L 328, 15.12.2009, s.42, direktiv 2014/41/EU om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, EUT L 130, 1.5.2014, s. 1, direktiv 2014/42/EU om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen, EUT L 127, 29.4.2014, s. 39.

¹⁶ Relevanta rättsakter kan omfatta direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31), förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1) och rambeslut 2008/977/RIF om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

¹⁷ Dom i mål C-377/12, *kommissionen mot rådet*, punkt 34.

¹⁸ *Ibidem* punkt 34 i domen.

Vad gäller vadhållningstjänster kan artiklarna 114 och 207 i EUF-fördraget vara relevanta, beroende på om tjänsterna är ”inom EU” eller inte. Det förefaller som om inre marknadsaspekten är mer framträdande i konventionen som helhet, medan den gemensamma handelspolitiska aspekten endast verkar finnas i artikel 11 i konventionen. Även om artikel 207 i EUF-fördraget inte nämns och betraktas som accessorisk till inre marknadsaspekten, har dock medlemsstaterna inte befogenhet för de relevanta aspekter som faller under den gemensamma handelspolitiken.

Vad gäller uppgiftsskydd är detta inte huvudsyftet med konventionen och bestämmelserna om detta är endast av underordnad betydelse. Nuförtiden erinras i många av Europarådets konventioner om att uppgiftsskyddet måste respekteras, även om sådana skyldigheter kan härröra även från andra konventioner (såsom konvention nr 108 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter), eftersom parterna i varje konvention inte nödvändigtvis är identiska.

Som en följd av detta är de huvudsakliga materiella rättsliga grunderna för att EU ska kunna utöva sina befogenheter över konventionen som helhet (med undantag för de inslag som unionen inte har någon befogenhet över) artiklarna 82.1, 83.1, 114 och 165 i EUF-fördraget.

Det följer av konventionens sammanflätade natur och det faktum att den innefattar befogenheter som kan vara exklusiva för EU och befogenheter som inte beviljats EU, att det inte är möjligt för EU eller medlemsstaterna att ingå konventionen isolerat.

3.2 Förfarandemässig rättslig grund

I artikel 218.6 i EUF-fördraget föreskrivs att rådet på förslag från förhandlaren ska anta ett beslut om ingående av avtalet.

I artikel 218.6 a i EUF-fördraget anges att om ett avtal ”gäller områden som omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet” ska rådet anta ett beslut om ingående av avtalet efter att ha inhämtat Europaparlamentets godkännande.

Såsom framgår av ovan omfattar konventionen om manipulation av resultat inom idrott områden där det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska tillämpas.

Rådets beslut om ingående förutsätter dessutom kvalificerad majoritet, i enlighet med artikel 218.8 i EUF-fördraget.

3.3 Slutsats

Det föreslagna beslutets rättsliga grund bör vara artiklarna 82.1 och 83.1 i EUF-fördraget, jämförda med artikel 218.6 a i EUF-fördraget.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrott med avseende på frågor som rör materiell straffrätt och straffrättsligt samarbete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.1 och 83.1 jämförda med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande¹⁹, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 15 i konventionen innebär inte ett allmänt straffbeläggande av manipulation av resultat inom idrott, utan endast vissa former (handlingar som involverar korrupktion, tvång eller bedrägeri). De handlingar som utgör manipulation av resultat inom idrott täcks endast delvis av de områden av brottslighet som uttryckligen anges i artikel 83.1 i EUF-fördraget, nämligen om de innefattar organiserad brottslighet, korrupktion eller bedrägerier²⁰.
- (2) Artikel 16 i konventionen ålägger parterna att vidta nödvändiga åtgärder för att straffbelägga handlingar som innefattar penningtvätt när det brott som ger upphov till vinst är en straffbar gärning som rör manipulation av resultat inom idrott samt medhjälp till sådana brott. Genom rådets rambeslut 2001/500/RIF har unionen fastställt gemensamma regler. Enligt artikel 1 b ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att inga reservationer ska göras eller vidhållas mot sådana grova penningtvättsbrott som anges i artikel 6 i Europarådets konvention från 1990, om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott. Unionsrätten fastställer således en definition av penningtvättsbrott. Eftersom det i konventionens artikel 16.1 föreskrivs att tvätt av vinning som erhållits genom manipulation av resultat inom idrott bör ses som penningtvätt är det troligt att denna artikel påverkar eller ändrar unionsbestämmelsernas tillämpningsområde.
- (3) Befogenheten för artiklarna 17, 18, 22 och 23 (i kapitlen IV och VI) i konventionen är knuten till befogenheten enligt artiklarna 15 och 16 i konventionen.
- (4) Kapitel V om jurisdiktion, straffrättsliga förfaranden och brottsbekämpningsåtgärder samt kapitel VI om sanktioner och åtgärder innehåller bestämmelser som åtföljer de materiella straffrättsliga bestämmelserna i artiklarna 15–18 i konventionen. Artikel 19 (jurisdiktion) i konventionen är en accessorisk bestämmelse till fastställandet av de straffrättsliga bestämmelserna.

¹⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁰ Rådets rambeslut 2003/568/RIF om kampen mot korrupktion inom den privata sektorn, EUT L 192, 31.7.2003, s. 54.

- (5) Kapitel VII avser internationellt samarbete i rättsliga och andra frågor. Det är viktigt att notera att konventionen inte innehåller någon rättsordning som ersätter befintliga regler, och den påverkar därför inte instrument som redan finns på området för ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och utlämning²¹. I detta sammanhang finns en omfattande uppsättning instrument på europeisk nivå för att underlätta straffrättsligt samarbete, vilka skulle vara tillämpliga antingen på de olika metoderna för att manipulera resultat inom idrott eller vid straffbeläggande av manipulation av resultat inom idrott som ett nytt brott i medlemsstaternas inhemska rättsordning²².
- (6) Europeiska unionen främjar Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrott, som ett bidrag till Europeiska unionens ansträngning att bekämpa manipulation av resultat inom idrott för att skydda idrottens integritet och etik i enlighet med principen om idrottens oberoende.
- (7) I enlighet med rådets beslut [.....] av den [.....] ska Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrott som undertecknats av [...] den [...], under förutsättning att detta ingås vid ett senare datum.
- (8) De bestämmelser i konventionen som omfattas av unionens befogenhet, förutom bestämmelserna om materiell straffrätt och straffrättsligt samarbete, är föremål för ett separat beslut²³ som antas av rådet parallellt med detta beslut.
- (9) Konventionen bör godkännas på unionens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska rådets konvention om manipulation av resultat inom idrott ingås härmed på unionens vägnar.

Texten till konventionen åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande ska utse den person som ska ha befogenhet att på Europeiska unionens vägnar deponera det godkännandeinstrument som föreskrivs i artikel 32 i konventionen för att uttrycka Europeiska unionens samtycke till att bli bunden av konventionen. Rådets generalsekretariat ska utfärda det instrument som ger den eller de personer som anges av konventionens förhandlare full befogenhet att underteckna konventionen på unionens vägnar, med förbehåll för att den ingås.

²¹ § 21 i den förklarande rapporten.

²² Rådets akt av den 29 maj 2000 om upprättande av konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, EGT C 197, 12.7.2000, s. 1, rådets rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, EGT L 190, 18.7.2002, s. 1, rådets rambeslut 2003/577/RIF om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial, EUT L 196, 2.8.2003, s. 45, rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande, rådets rambeslut 2008/978/RIF om en europeisk bevisinhämtningsorder, EUT L 350, 30.12.2008, rådets rambeslut 2009/948/RIF om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden, EUT L 328, 15.12.2009, s.42, direktiv 2014/41/EU om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, EUT L 130, 1.5.2014, s. 1, direktiv 2014/42/EU om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen, EUT L 127, 29.4.2014, s. 39.

²³ Rådets beslut [.....]

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande